

Resolució 130/2020, de 14 de febrer

Número d'expedient de la reclamació: 794/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles

Informació reclamada: Nom i càrrec de la persona que va donar una ordre de desallotjament de regidors d'un Ple municipal.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda d'objecte de la Reclamació

Resum: La condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions – la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016 – i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019. L'Administració ha lliurat a la persona reclamant la informació de què disposa, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, motiu pel qual és procedent finalitzar el procediment.

Paraules clau: Ajuntament. Electe local. Personal. Plens municipals. Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani de la informació. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Antecedents

1. L'1 de desembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 794/2019, presentada per una regidora en nom del grup municipal IUSF, de l'Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles contra aquesta administració, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. L'1 d'octubre de 2019 el grup reclamant presenta una instància a l'Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles mitjançant la qual explica que el 2 de setembre els regidors del grup municipal ISUF i altres persones del públic que havien assistit al Ple, van ser desallotjades de la sala de sessions per agent de la policia local, contra la seva voluntat, i sol·licita *"que s'informi del nom i càrrec de la persona que va donar la ordre abusiva de desallotjament per tal de presentar l'oportuna denuncia per presumptes delictes de prevaricació i abús en el exercici de els seves funcions"*.
3. La Reclamació presentada l'1 de desembre de 2019 indica que no haurien rebut resposta de l'Ajuntament.

4. El 5 de desembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Sant Fost de Campsentelles i el requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 28 de gener de 2020 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament, que manifesta que la instància no hauria estat resposta perquè no es té constància de l'existència d'aquest incident. I, en termes literals, afirma que: “un cop revisades les gravacions i sol·licitat l'informe a la Cap de Seguretat Ciutadana, comprovem que la sessió del ple es va iniciar a les 12.00h i va acabar a les 12.10h. Un cop finalitzada, una part del públic assistent i alguns regidors i regidores es van quedar a la sala més de 20 minuts sense que succeïssin els fets que la regidora relata. Adjuntem enllaç del vídeo on es pot veure el desenvolupament del ple (<https://www.youtube.com/watch?v=ULHWj-CSBsI>) i l'informe de la Cap de Seguretat Ciutadana, Convivència i Via Pública”.
6. El 30 de gener de 2020 la Comissió trasllada l'informe de l'Ajuntament a la persona reclamant i li comunica que si en un termini de cinc dies no presenta al·legacions en contrari, la Comissió entendrà satisfeta la seva reclamació i procedirà a finalitzar el procediment.
7. A data d'aquesta resolució, i transcorregut amb escreix el termini de cinc dies, la persona reclamant no ha presentat cap objecció a la informació rebuda.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*.

La reclamació es presenta per part d'una persona regidora del mateix Ajuntament. Aquesta condició d'electe local de la persona reclamant no és obstacle per a l'admissió a tràmit d'aquesta Reclamació, tal i com la GAIP ve assenyalant en nombroses Resolucions – la primera de les quals la que va resoldre la Reclamació 3/2016 – i com ha confirmat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) en la seva sentència 1074/2019, desestimària del recurs ordinari 334/2016, que precisament atacava la competència de la GAIP per atendre reclamacions d'electes locals i negava l'admissibilitat de què els electes locals poguessin emprar per a la defensa del seu dret d'accés la via de reclamació prevista a l'LTAIPBG.

El TSJC, en la sentència 1074/2019, confirma i valida la competència de la GAIP i la possibilitat que els electes locals puguin emprar la via de reclamació de l'LTAIPBG remetent-se als propis arguments i fonaments jurídics exposats per la GAIP en les resolucions recorregudes, que es concreten en què tot i que la normativa de règim local (article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, TRLMRLC, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que cal recordar que és anterior a l'LTAIPBG) remet per a la seva garantia a la jurisdicció contenciosa administrativa, el cert és que l'aplicació supletòria de la normativa de transparència expressament establerta a la Disposició addicional primera, apartat 2, de l'LTAIPBG permet i legitima la intervenció d'aquesta Comissió en garantia del dret d'accés de les persones regidores, si aquestes voluntàriament opten per demanar la seva empara, sens perjudici del seu dret a obtenir la tutela de la jurisdicció contenciosa administrativa. I, de fet, no tindria cap sentit que es negués aquesta via de reclamació gratuïta i voluntària als electes locals perquè no tindria cap sentit que en l'exercici d'un dret fonamental com és el de l'article 23 CE, tinguessin menors garanties que la resta de ciutadans que volen accedir a informació pública.

A aquests arguments, la Sentència 1074/2019 afegeix les consideracions següents:

“1ª. Les Resolucions GAIP van indicar – amb un sentit comú aclaparador – que aquells que representen la ciutadania a les institucions públiques, no poden gaudir d'un dret d'accés a la documentació pública, d'abast i qualitat inferior que quan aquest mateix dret l'exerciten llurs representats individualment considerats.

La Disposició addicional primera, punt 2, de la Llei 19/2014, estableix que l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial es regularà per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta Llei. Això vol dir que en l'àmbit local, les previsions que regulen l'accés dels electes a la documentació corporativa (art. 77 de la Llei bàsica de règim local; art. 164 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya; i art. 14, 15 i 16 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat mitjançant RD 2568/1986, de 28 de novembre), s'han de veure completades per les previsions de la Llei 19/2014. Amb molta més raó si tenim present:

-Que la Llei 19/2014 té la condició de norma reguladora dels drets, les obligacions i les garanties essencials en les matèries que regula, que són aplicables amb caràcter general a l'actuació i els funcionament de l'Administració (punt 1 de la Disposició final primera) i

-Que, alhora, les lleis sectorials (les de règim local en serien un cas) s'han d'interpretar d'acord amb el que estableix la Llei 19/2014 i, pel cas d'establir excepcions respecte al règim general, “aquestes han d'ésser explícites i respondre a una causa que les justifiqui” (punt 2 de la Disposició final primera).

D'acord amb això, la GAIP admet les reclamacions presentades a l'empara de l'LTAIPBG per una persona electe local, per bé que, de conformitat amb la disposició addicional primera, apartat 2, de

l'LTAIPBG, aplicarà el dret material derivat de la legislació de règim local (art. 164 TRLMRLC) en tot allò que s'hi reguli amb caràcter especial (terminis, límits, silenci), i supletòriament l'LTAIPBG, en allò que no hi és previst (procediment general de garantia del dret d'accés per la via de la reclamació davant la GAIP).

L'article 164.1 TRLMRLC disposa que *"tots els membres de les corporacions locals tenen dret a obtenir de l'alcalde o alcaldessa o del president o presidenta, o de la comissió de govern, tots els antecedents, les dades o les informacions que són en poder dels serveis de la corporació i són necessaris per al desenvolupament de llur funció."*, amb l'obligació de respectar-ne la confidencialitat si el fet de publicar-ho pot perjudicar els interessos de l'ens local o de tercers" (article 164.6 TRLMRLC). El règim d'accés dels electes locals abasta, d'una banda, el dret a obtenir la documentació íntegra de tots els assumptes inclosos en l'ordre del dia de les sessions dels òrgans col·legiats, des del mateix moment de la convocatòria, que l'Ajuntament té l'obligació de proporcionar-los sense necessitat de petició prèvia (article 164.4 TRLMRLC); d'altra banda, els electes locals poden sol·licitar qualsevol altra informació de la corporació, i només es podrà desestimar per resolució motivada, dins dels quatre dies següents a formalitzar la sol·licitud, si el coneixement o la difusió de la informació pot vulnerar el dret constitucional a l'honor, la intimitat personal o familiar o a la pròpia imatge o si es tracta de matèries afectades per la legislació general sobre secrets oficials o per secret sumari (article 164.3 TRLMRLC).

L'aplicació supletòria de l'LTAIPBG justifica que es tinguin en compte en l'aplicació d'aquests límits els principis i criteris establerts als apartats 2 i 3 del l'article 20 LTAIPBG: *"2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació"*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta, de manera que l'article 22 LTAIPBG requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *"Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació"*.

2. *Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació*

Els antecedents posen de manifest que l'Administració ha facilitat a la persona reclamant la informació de què disposa en relació amb els fets pels quals s'interessava la sol·licitud. Certament, no dona el nom del responsable del desallotjament perquè nega que s'hagi produït, però aporta tota la informació que té: l'enllaç al vídeo on es pot veure el desenvolupament del ple i els vint minuts posteriors, (<https://www.youtube.com/watch?v=ULHWj-CSBsl>) i l'informe de la Cap de Seguretat Ciutadana, Convivència i Via Pública.

Aquesta informació, aportada durant el procediment de reclamació, ha estat traslladada per aquesta Comissió a la persona reclamant per tal que pugui fer alegacions en contra, si ho considera adient, però res hi ha objectat que pugui portar a la consideració de què no s'ha satisfet extemporàniament la sol·licitud d'informació de la què aquesta Reclamació en porta causa.

En aquestes condicions, tal i com es va advertir a la persona reclamant, aquesta Comissió considera perdut sobrevingudament l'objecte de la Reclamació, motiu pel qual és procedent finalitzar-lo.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de febrer de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 794/2019, per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte, i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.